

Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor)

- **Apostolul** citit ne amintește că, a trăi ca om creat după chipul lui Dumnezeu și copil adoptat prin har, nu înseamnă doar să funcționezi, să te miști, să mănânci, să vorbești, să muncești, să simți, să gândești.
- Acest nivel de trai = să exiști, dar nu să trăiești cu adevărat, de aceea și moartea a intrat în lume ca să arate ilogica și falimentul unei astfel de "vieți" dezaprobată de Dumnezeu.
- Păcatul te scufundă în moarte veșnică, în existență moartă, deșartă, iar viața lui Hristos, infuzată creștinului prin Botez, biruie în fiecare dintre noi, pe măsura osteneții, moartea, lipindu-ne de viața Lui și ducându-ne de-a dreapta Tatălui. Moartea rămâne doar ca treaptă pe care a pășit și El pe pământ, mai liniștită sau mai dureroasă, dincolo de care ne așteaptă viața și fericirea veșnică.
- Viața lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat, sau mântuirea, cum îi mai spunem, ni s-a dat prin har, adică prin înțelepciunea și lucrarea iubitoare a lui Dumnezeu, nu ca rezultat al vreunui merit omenesc. Nici noi oamenii nu ne dedicăm viața cuiva pentru că ni se dă ceva sau primim o plată. Ce ar trebui să se petreacă după această dăruire de sine e toată cheia.
- Credința inițială a omului înseamnă acceptarea de către el a acestei înțelepciuni și acestei lucrări, ca apoi să primească, în dar, credința ca har, acea convingere nezdruncinată și lucrătoare, mereu mai înțeleaptă și mai iubitoare, pe măsură ce omul progresează în faptele bune pe care le săvârșește tot pe temelia și cu ajutorul harului, de aceea nu se mândrește nici cu acestea.
- Faptele bune ne vindecă, ne aduc la normalitate, ne pun în relație vie cu Dumnezeu, ne deschid mintea, ne umplu inima, fără ele își face loc lucrarea și înțelepciunea rea a vrăjmașului. Un amănunt: binele nu e bine dacă nu se săvârșește cum vrea Dumnezeu, spune Sf. Pavel, arătând că faptele bune sunt lăsate într-un anumit fel de Dumnezeu, și le facem din ce în ce mai aproape de desăvârșire pe măsură ce exersăm, ca în orice domeniu.
- **Sf. Evanghelie** ne dezvăluie urâciunea prezenței și lucrării vrăjmașilor nevăzuți, dar mintali și sensibili, în viața omului. Ni se arată ultimul hal în care se poate ajunge prin înrobirea omului de diavol, prin apropierea lor atât de intimă, încât ultimul ajunge să preia cu totul controlul și să schimonosească făptura lui Dumnezeu.
- Scopul este să căpătăm încredere că harul lui Dumnezeu alungă pe cei mai încăpățânați demoni, câtă vreme postul și rugăciunea se manifestă în Biserică.
- În al doilea rând, indiferent cât am îngăduit răului să intre în viața noastră, să ne oprim, să contraatacăm, să cerem ajutor dumnezeiesc, să primim sfat de la duhovnic cum să ne facem datoria la postul nostru, în acest război ce nu ocolește pe nimeni. Să nu ajungem la împătımire sau mai rău, la posesie demonică și pe lumea cealaltă, la conviețuirea cu ei, în plâns, regret, suferință neîncetată și întuneric. Nici lor nu le place ladul, de ce am vrea noi să mergem?!
- Cine se ispitește de gând și imaginație, părere și cârtire ori judecată, să ducă lupta acolo, în pragul minții și-al inimii, zicând

prin trezvie, adică priveghere și atenție cu Doamne Iisus: "Pe aici nu se trece!"

- Cine se îndulcește deja cu gânduri, poftă, nervi, lene, să se smulgă din ele și să le dea afară, punând în loc rugăciune, post, tăcere, hărnicie, bunăvoință.
- Cine păcătuiește, să se oprească și să se pocăiască, cerând dezlegare și apoi să pornească în direcția și la lucrarea cea bună. Cel deja împătimit, viciat, să strige, să ceară, să nu-și mai justifice și hrănească patimile, să se răscoale, și va primi har pe măsura sincerității și smereniei sale.
- Cei din jurul păcătoșilor să nu lucreze doar cu vorba, cu cicăleala, cu pedeapsa, ori cu depărtarea de aceștia, ci și cu răbdarea, cu tăcerea, cu rugăciunea fierbinte și deasă.
- Să observăm că vrăjmașul cere uneori de la Dumnezeu permisiune și o primește, ca să fie lucrătorul certării Sale asupra noastră. Evreii care nu aveau ce să caute să mănânce ori să crească porci, își pierd o parte importantă de avere, și acest lucru îi sensibilizează și îi înfricoșează mai mult decât suferința și vindecarea celui posedat de o legiune de demoni, pe care nici lanțurile nu-l puteau opri.
- Să primim certarea lui Dumnezeu căutând un pic să nu vedem doar paguba, necazul ori durerea. Să fie mai mare credința și nădejdea în viața veșnică și împărăția cerească decât sentimentele care pe moment ne blochează mintea și o hrănesc să izvorască ce e mai rău.
- Să ne impunem ca orice pățim, să ne uităm un pic din afară la noi, ca la altul, și pățania să o judecăm ca pe a altuia. Ce am spune? Ce am face? Să lăsăm un pic de timp să treacă, pentru ca harul din noi, Hristos din inimă, să înceapă să își facă simțite gândurile Lui, mângâierea Lui, lucrarea Lui.
- La **21 octombrie pomenim un mănunchi de preoți, monahi și mireni ardeleni** care au plătit cu multă suferință și chiar moarte dragostea de credința ortodoxă în vreme

de prigoană, acum 300 de ani. Bătăi, temniță, drumuri lungi și petiții la stăpânire pentru a fi lăsați în legea lor strămoșească, propovăduirea adevărului către ceilalți săteni, tentați să-și piardă credința și ființa națională, românească, toate ne responsabilizează și ne îndeamnă pe noi, cei căldicei și înclinați spre orice compromis, doar pentru a fi lăsați în pace sau a ne conserva micul și prețiosul univers în care ne simțim confortabil.

- Luni, **22 octombrie**, sărbătorim pe cei **7 tineri din Efes**, care ajută pe cei chinuți de **insomnie** să-și găsească pacea odihnei.
- Marți, **23 octombrie, Sf. Iacov, ruda Domnului** și episcop al Ierusalimului, pe care îl pomenim la fiecare Sf. Maslu și din a cărui moaște, un fragment binemirositor avem într-o răcliță pe Sf. Masă.
Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir (26 octombrie)
- **Vineri**, sărbătorim pe Sf. Dimitrie din Tesalonic, contemporan cu Sf. Gheorghe.
- A fost crescut creștinește de părinți, deși erau vremuri de persecuție sângeroasă, încât nu l-au împiedicat să mărturisască credința până la moarte nici tinerețea, nici vreun păcat sau zburdălnicie, nici averea pe care a împărțit-o săracilor, nici funcția la care a renunțat pentru Hristos. Să-i urmăm exemplul și să ne folosim de rugăciunile sale bineprimite la Dumnezeu.
- Sâmbătă, **27 octombrie**, ne rugăm **Sf. Cuvios Dimitrie cel Nou**, ocrotitorul Bucureștilor, ale cărui moaște se află la Catedrala Patriarhală.
- **Vineri și sâmbătă, Sf. Liturghie începe la ora 9.00**, după care săvârșim **pomenirea morților** (vineri cu pomeni de post).
- **Joi seara și vineri seara nu facem Vecernie**, vreau să las timp sănătății să se refacă în aceste zile cu multe slujbe.
- **Sâmbătă** după-amiază facem Vecernie, iar de la **ora 17.00 spovedim** pe doritori.
- Pentru **candelabru** avem strânși **5688 lei**.